

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.079 van 11 februari 2004
in de zaak A. 147.310/XIV-18.582.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT
 Kortrijksesteenweg 33.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 6 februari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 29 januari 2004 van de minister van Binnenlandse Zaken van waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2004 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2004 om 11 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting een nota neerlegt; dat dergelijke nota indruist tegen hetgeen bepaald is in artikel 37, § 3, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen volgens hetwelk de partijen en hun advocaat hun opmerkingen ter zitting mondeling mogen voordragen;

2. Overwegende dat de verzoekende partij op 22 augustus 2002 een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf heeft ingediend met toepassing van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat deze aanvraag met de thans bestreden beslissing onontvankelijk wordt verklaard;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van de artikelen 9 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en de manifeste beoordelingsfout; dat zij in essentie aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep is omdat zij slechts algemene overwegingen bevat en nergens wordt overwogen waarom de inspanningen van de verzoekende partij om Nederlands te leren, haar duurzame sociale bindingen en haar schoolgaand kind geen uitzonderlijke omstandigheden vormen, dat de door haar ingeroepen persoonlijke omstandigheden niet worden beantwoord, te weten haar legaal verblijf gedurende meer dan drie jaar in België en haar angst voor een terugkeer naar Kosovo, waar nog steeds een post-oorlogsklimaat heerst en

waar een genocide van de Albanese bevolking heeft plaatsgevonden en waar de politieke toestand voor de verzoekende partij als Albanese weinig rooskleurig is;

3.2. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat die motieven prima facie op eenvoudige wijze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen en dat uit de uiteenzetting in het middel blijkt dat de verzoekende partij ze ook kent; dat het middel in die mate niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij betwist dat de gegeven motieven de bestreden beslissing kunnen dragen; dat zij aldus en met de verwijzing naar de “manifeste beoordelingsfout” ook de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt; dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling ten gronde in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Overwegende dat de duur van de procedure inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf inderdaad slechts zeven maanden heeft geduurd; dat het verder prima facie niet onjuist noch kennelijk onredelijk is te oordelen dat duurzame sociale bindingen, het hebben van vrienden en kennissen, het volgen van Nederlandse lessen, een blanco strafregister en een kind dat school loopt in België geen buitengewone omstandigheden zijn die het de vreemdeling onmogelijk zouden maken om de machtiging tot verblijf bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland aan te vragen; dat de enkele verwijzing naar de politieke toestand in Kosovo evenmin een bewijs van dergelijke buitengewone omstandigheden vormt, a fortiori niet nu de daarop gesteunde asielaanvraag van de verzoekende partij reeds definitief is verworpen; dat de verzoekende partij prima facie ook niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing aldus op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen; dat het middel in die mate niet ernstig is;

Overwegende dat de in artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet bedoelde buitengewone omstandigheden niet mogen worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om de verblijfsmachtiging te bekomen; dat de motivering van de bestreden beslissing dat de ingeroepen omstandigheden niet volstaan, prima facie niet in strijd is met artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet; dat die

omstandigheden veeleer betrekking lijken te hebben op de argumentatie ten gronde voor het bekomen van het recht op verblijf; dat het middel ook in die mate niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend en vier, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.